

Optagelse af et midlertidigt Statslaan, har ikke mødt hverken saglig eller politisk Modstand i det høje Folketing, og jeg tør altsaa haabe, at lignende Tilslutning ogsaa kan finde Sted fra dette høje Tings Side overfor denne Sag. Forslaget gaar ud paa, at der optages et Laan, som skal gælde for 12 Maaneder, til Beløb 15,120,000 Kr. eller 21 Mill. frcs. Laanet udstedes i Beløb, der ikke ere under 100,000 frcs. Det vil blive saaledes, at Halvdelen bliver i Stykker paa 100,000 frcs. og den anden Halvdel i Stykker paa 250,000 frcs., saaledes at Laanet, som enhver kan tænke sig efter disse Beløbs Størrelse, vil blive fast placeret paa de Hænder, der overtage Laanet. Det sker til en Diskonto af $3\frac{1}{2}$ pCt., og dette er den eneste virkelige Udgift, Laanet foraarsager. Der er nogle Smaaudgifter ved Siden af, saaledes den franske Stempelafgift og nogle mindre Beløb til Forsendelse og til Trykning. Disse Beløb agtes, hvis Forslaget vedtages, afholdte paa indeværende Aars Tillægsbevillingslov.

Alle ville være klare over, hvorfor dette Forslag fremkommer. Efter det store Statslaan, vi optog i Sommer, ville nogle naturligvis se med Forbavselse og vel ogsaa med Beklagelse paa, at vi saa hurtigt agte at optage et midlertidigt Statslaan. Aarsagen er den, at der efterhaanden er kommet et Svælg mellem vore Indtægter og Udgifter. I de gode Aar har man sat Udgifterne op og sat dem op uden stor Forudseenhed og uden Ængstelse, tør jeg sige, og man har samtidig haft Tillid til, at Indtægterne vilde stige paa samme Maade, som Udgifterne bragtes til at stige. Men dette har, som alle ville vide, ikke været Tilfældet.

Sidste Finansaar endte med et Underskud af 14,600,000 Kr. Alligevel afholdt man ingenlunde alle de Udgifter, der stod paa Budgettet. Man sparede paa § 27 4— $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og Indtægten gik ikke ned. Vel ser det saaledes ud, men det ligger i, at man fejlagtig har opført Arveafgiften med et Beløb, som den ikke kunde indkomme med. Man gik ud fra, at Arveafgiften vilde indkomme med det Beløb, som den var beregnet til at indkomme med nogle Aar efter, at den var traadt i Kraft. Men denne Afgift kunde ikke straks efter, at Loven var vedtagen, indkomme med det Beløb, der var angivet i forrige Aars Finanslovsforslag, og den blev da ogsaa 2 Mill. Kr. ringere end budgetteret. Hovedindtægten faldt derimod ikke, Toldindtægterne faldt ikke og

heller ikke de direkte Skatter, og naar der kom et Underskud paa Finanslovsforslaget for forrige Finansaars Vedkommende, laa det altsaa ikke i, at Indtægterne gik ned, men i, at Udgifterne steg, og skønt man ikke afholdt dem alle, blev der dog, som sagt, et Underskud paa 14,600,000 Kr. Det vilde altsaa have været op imod 20 Mill. Kr., hvis man havde afholdt alle de Udgifter, som vare budgetterede.

For indeværende Finansaar ser det langt slemmere ud. Der er for det første budgetteret et Underskud paa henvend 9 Mill. Kr., men dette slaar jo ingenlunde til. Dertil komme nu altsaa paa Tillægsbevillingsloven de Udgifter, man i Fjor ikke afholdt; det er henvend 4 Mill. Kr., som nu allerede ere afholdte paa forventet Tillægsbevilling siden. Nye Tillægsbevillingsudgifter ville komme, og endelig have vi i Aar en Udgift paa henvend 6 Mill. Kr., som Forsvarslovene medføre; nøjagtig er det maaske kun 5,800,000 Kr. Naar man hertil regner det store Svind i Indtægter i Aar, idet allerede nu Toldindtægterne vise en Nedgang, der for hele Finansaaret kan beregnes til mindst 10 Mill. Kr., vil man forstaa, at det ikke er urigtigt, naar jeg i Folketinget har anslaaet Aarets rimelige Underskud til mellem 30 og 35 Mill. Kr. Det er saa betydeligt, at man nok kan føle Ængstelse overfor et saadant Beløb, men paa den anden Side maa man huske, at visse af Aarets Udgifter ikke komme igen, visse Udgifter ere jo ekstraordinære. Jeg kan f. Eks. nævne Afskrivningen af 2 Mill. Kr. for Fordringen paa Den sjællandske Bondestands Sparekasse, og ogsaa om andre Udgifter gælder det samme.

Hvad saa næste Finansaar angaar, er der af Finansminister Neergaard, der fremlagde Finanslovsforslaget, beregnet et Underskud paa 20,600,000 Kr., altsaa over $20\frac{1}{2}$ Mill. Kr., det er jo muligt, at Regeringen vil kunne spare noget heraf, det er muligt og endogsaa rimeligt, at der af de militære Udgifter kan spares en Del, idet man dog holder sig indenfor den Ramme, Forsvarslovene angive. Men paa den anden Side er det ogsaa sandsynligt, at Udgifterne alligevel ville komme noget op, thi der er strøget rundt omkring af Finansminister Neergaard før Fremlæggelsen af dette Finanslovsforslag paa alle produktive Udgifter. Og det er sandsynligt, at man paa dette Punkt maa gaa noget videre med Udgifter, end Forslaget i Øje-